

DELS TRENTA ANYS

Adéu-siau, galera capitana
dels meus trenta anys que m'has deixat a port.
Ara em veig sol de dalt de la barana
al fons del mar com un pirata mort.

Ones i aiguats, gregal i tramuntana
van defugir les clares illes d'or.
Onírica passa l'illa llunyana
on joventut enterra el seu tresor.

Corsari arraconat vora la duna
on l'aigua bressa el somni permanent
de les ones que moren una a una,

sols li ha quedat el cor indiferent,
i únic tresor –deixalla de fortuna–
la negra cabellera lliure al vent.

Bladé, Artur. "Dels trenta anys". *Versos de la guerra i de l'exili*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Barcelona, 2007.